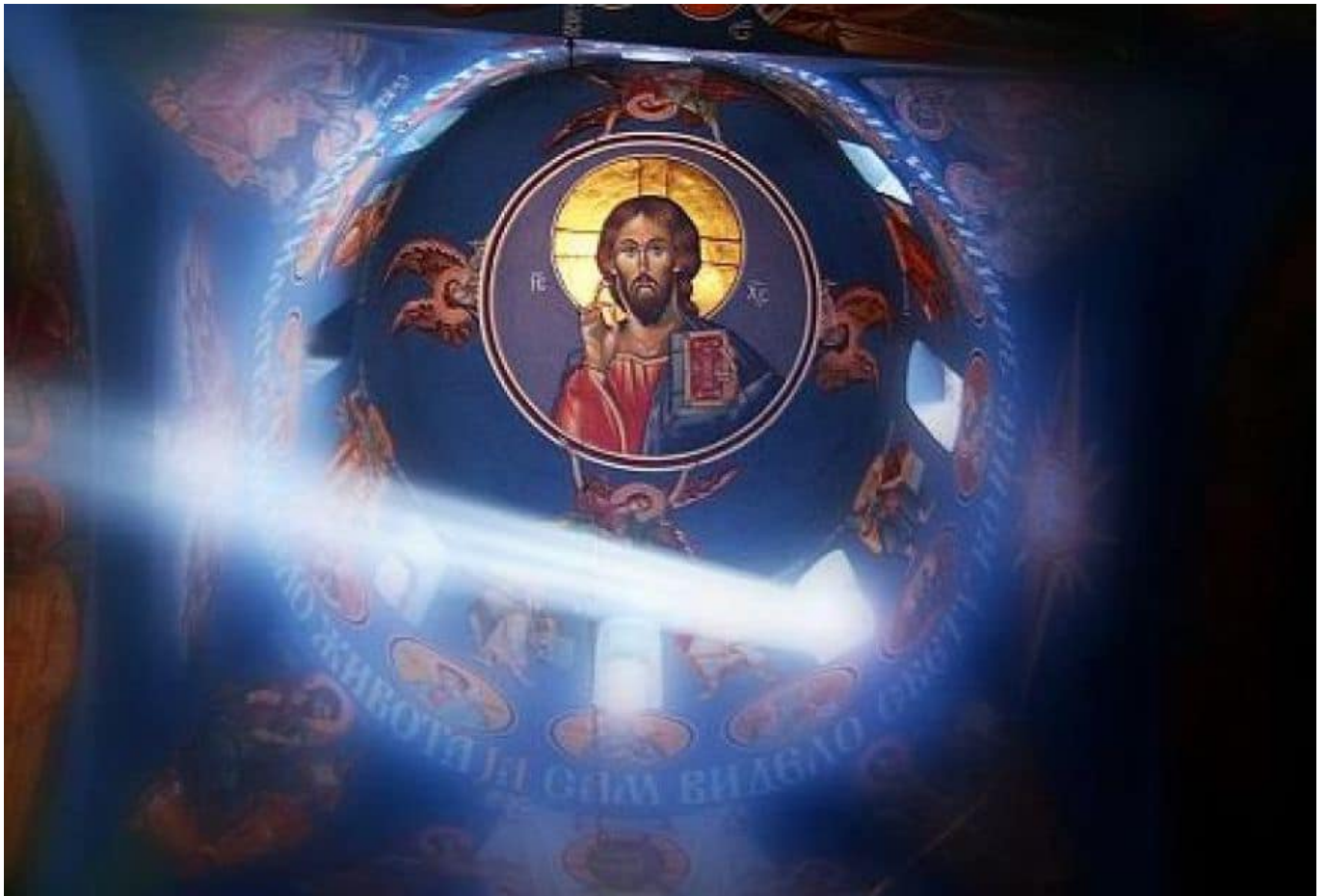

Njeriu do më tepër veten e tij!

“Kush të dojë të vijë pas meje, le të mohojë veten e tij edhe le të ngrejë kryqin e tij edhe le të më vijë pas”.(Mk 8:34).

Njeriu do më tepër veten e tij dhe kujtohet për Perëndinë kur gjendet përballë një rreziku. Atëherë bën kryqin, pëshpërit nëpër dhëmbë lutje dhe kërkon ndihmën e Perëndisë.

Të gjitha këto kanë më tepër karakter magjik sesa karakter të vërtetë të krishterë.

Dashuria e Krishtit për ne u shfaq nëpërmjet kryqëzimit, Ai pësoi dhe u kryqëzua për ne. Kjo dashuri duhet të jetë nxitja jonë në jetën e përditshme. Duhet të “zgjohet” dashuria e njeriut për Krishtin dhe e gjithë jeta jonë të jetë e mbushur me vepra dashurie më Krishtin, por në vend të kësaj njeriu tregon dashuri vetëm për veten.

Mund të jemi besimtarë dhe të bëjmë vepra të mira në mënyrë sipërfaqësore por në rast se na preket interesi personal shpërthejmë dhe egërsohemi si një dragua. Këtu në këtë pikë duhet të përqëndrohemi dhe të korrigjojmë veten.”Kush do të

vijë pas meje le të mohojë veten e tij dhe le të ngrejë kryqin e tij dhe le të më vijë pas".(Mk 8:34)

Pa sforco, pa asnjë detyrim, ai që do i afrohet Krishtit, ai që do merr "kryqin e tij" dhe e ndjek Krishtin pas.

Cilido nga ne që vendos të ndjekë Krishtin duhet të mohojë veten e tij. Të mohojë njeriun e vjetër në zemrën e të cilit ka bërë fole ligësia, egoizmi dhe krenaria.

Të ndjekim pas Krishtin duke ngritur "kryqin tonë". Kryqi ynë janë brengat, vështirësitë dhe hidhërimet, varfëria, fatkeqësitë, sëmundjet, përbuzjet, lotët dhe dhimbjet janë kryqet që duhet të ngremë në këtë jetë. Kryqi ynë nuk krahasohet me kryqin e Krishtit sado i rëndë që mund të na duket. Perëndia nuk do na lërë të vuajmë me tepër nga ç'mund të durojmë.

Le të ngrejë pra secili nga ne "kryqin e tij" dhe t'i shkoj pas Krishtit me besim, durim dhe dashuri më Krishtin!

— facebook.com/MitropoliaFier